

27. NEDJELJA KROZ GODINU (C)

O DA IMATE VJERE!

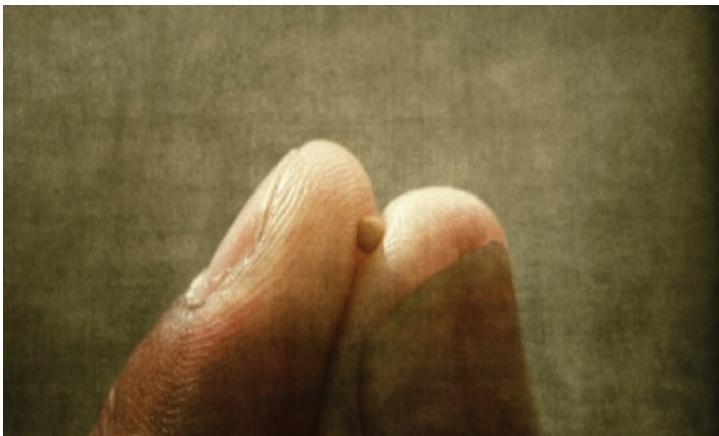
U ono vrijeme: Apostoli rekoše Gospodinu: »Umnoži nam vjeru!« Gospodin im odvrati: »Da imate vjere koliko je zrno gorušićino, rekli biste ovom dudu: 'Iščupaj se s korijenom i presadi se u more!' I on bi vas poslušao.«

»Tko će to od vas reći sluzi svomu, oraču ili pastiru, koji se vrati s polja: 'Dođi brzo i sjedni za stol?' Neće li mu naprotiv reći:

'Pripravi što ću večerati pa se pripaši i poslužuj mi dok jedem i pijem; potom ćeš ti jesti i piti?' Zar duguje zahvalnost sluzi jer je izvršio što mu je naređeno? Tako i vi: kad izvršite sve što vam je naređeno, recite: 'Sluge smo beskorisne! Učinismo što smo bili dužni učiniti!'«

Lk 17, 5-10

SVE JE MILOST

Gospodine, moram ti priznati da me malo smeta sadržaj ove prispodobe. Ne ide mi u glavu. Kako možeš uspoređivati dobrog Boga i nebeskog Oca s ovim bogatim gospodarom koji tako bezosjećajno želi da ga sluga, koji je već cijeli dan za njega mukotrplno radio, još i poslužuje kao nekog velikog princa i koji, umjesto da mu bude zahvalan, svoga slugu tretira kao nekog beskorisnog i bezvrijednog čovjeka? Oprosti mi, Gospodine, ali ja nikako ne mogu tebe ni Oca uspoređivati s tim gospodarom. Njemu ti uopće nisi sličan. Moram priznati da te ne razumijem.

«Dijete moje, poveži moje riječi sa svim drugim što sam rekao. Toliko sam puta govorio o svom Ocu, o njegovoj dobroti i milosrđu. Vjerujem da je to dovoljno da u sebi nosiš uvjerenje da se on ne odnosi prema ljudima kao prema najamnicima ili robovima. Nikada ne zaboravi da je Bog Otac i da te neizrecivo ljubi.

Međutim, u svakom od vas drijema i mali farizej. Poput njih i vama se može dogoditi da povjerujete da imate pravo na Boga i na mirnu i osiguranu budućnost poradi velikih religioznih npora i zasluga. Tako se često i vama dogodi da pomislite da ste Boga zadužili svojim djelima i da vam njegova ljubav pripada po pravu.

Ne zaboravi! Ni vlastitim dobrim djelima, pa ni vrhunskim krepostima, nećete nikada

zaraditi onaj život i spasenje koje vam je moj Otec podijelio iz čiste dobrote i darežljivosti. To je jedinstveni dar koji se ne može zaraditi. Sve je to čisti dar. Sve je milost. Biti kao dijete koje se osjeća prihvaćeno i koje sve prima od svog oca i svoje majke nije poniženje ili znak manje vrijednosti. To je radost ljubljenog djeteta i radost što i ono može isto tako ljubiti bez računice.

Ja sam svojim učenicima kao njihov Gospodin i Učitelj oprao noge. Oni su to morali prihvatiti ako su željeli imati dijela sa mnom, ako su željeli ući u tajnu moga poslanja. A to sam učinio zato da vam razotkrijem da je istinska veličina čovjeka upravo u tome da služi, da bude malen. Prema tome, i sluga iz ovoga evanđelja treba osjetiti svu milost koja mu je podarena u mogućnosti da služi. On time ne privređuje plaću od svoga gospodara, već samim time što je u njegovoj službi otkriva puninu pravog života.

Ovo je prispodoba o službi. Služenje je poziv na koji je svatko pozvan. U svim okolnostima, na svim položajima, u svakoj životnoj dobi, na svakom mjestu: čovjek koji poslužuje ostvaruje volju svoga Gospodara, ostvaruje volju Božju. Čini ono što trebaš učiniti na svome mjestu i već si time primio nagradu života. Budi zahvalan za taj prostor služenja po kojem si tako blizu svome Gospodaru i moli da svi ljudi otkriju tu istu radost koja je mnogima još daleko. Kako se ljudi još uvijek bore za vlast, a ne za služenje. Upravo je u tome sva tragedija čovječanstva. Želim po tebi otkrivati drugima nova obzorja pravog života svim ljudima s kojima živiš.»

fra Zvezdan

SNAGA VJERE I SNAGA PONIZNOSTI

Današnji ulomak Lukinog evanđelja pred nas postavlja dvije teme: vjera i poniznost. Prvo čujemo: „Da imate vjere koliko je zrno goruščino, rekli biste ovom dudu: 'Iščupaj se s korijenom i presadi se u more!' I on bi vas poslušao. Potom čujemo: „Tako i vi: kad izvršite sve što vam je naređeno, recite: 'Sluge smo beskorisne! Učinimo što smo bili dužni učiniti!'“ Ono što daju vjera i poniznost je snaga – snaga vjere i snaga poniznosti. Vjera je dar, a vjerovati je snaga. Vjerovati znači osjetiti da Bogu pripadamo, da je on naš život i naša životna snaga – bez njega smo beživotni – prah i pepeo. Vjerovati znači biti uvjeren da pripadamo njemu. Snaga vjere je osjetiti da nas Bog neprestance nadahnjuje, ispunja, usmjerava, vodi i daje sigurnost našim ovo zemnim koracima. Vjerovati znači imati svijest da je Bog u nama i među nama, te da imati pouzdanje da nas vodi na najbolji način unatoč svim iskušenjima i životnim neprilikama. Vjera je životna snaga koja prožima srce i um. Živo vjerovati znači imati ispred sebe Gospodina kao cilj, a uza se kao pratitelja i to prijatelja koji nas uvodi u otajstva i dubine vjere. S druge strane, poniznost je naš

životni stav, način našeg razmišljanja i ponašanja, a biti ponizan znači priznati svoju nedostatnost, iskazivati svoju ograničenost ali spremnost nesebičnog služenja i velikodušnom pomaganju. Snaga poniznosti je dati sve od sebe, a priznati da to nije naše djelo nego djelo onoga koji nas je u život pozvao. Poniznost je služenje - dati u ljubavi i s ljubavlju učiniti ono što nam je zadatak - ljubiti, činiti ono što dobro znamo ili ono za što smo možda naj sposobniji, a pritom ne tražiti ništa za sebe. Poniznost je neprestano darivanje i žrtvovanje, davanje i činjenje, a biti svjestan da to nije naša zasluga nego dar onoga koji nam je dao sposobnosti i znanje. Snaga poniznosti je u ljubavi, a tamo gdje je ljubav i razumijevanje sve se okreće na dobro, pa i onda kada se do toga dolazi putem križa. Živo vjerovati i u tome biti iskreno ponizan je neprocjenjivo blago koje nam daje snagu i moć da u svim životnim prilikama možemo biti bliži Bogu i bratu čovjeku. To je životna snaga koja nam je tako potrebna u današnjem svijetu i snaga koja nam može pomoći na putu spasenja. Gospodine i mi te, poput apostola, u svojoj neznatnosti ponizno molimo: „Umnoži nam vjeru!“ i pomozi nam da ne budemo beskorisne sluge nego da svojom poniznošću služimo tvojem kraljevstvu i bratu čovjeku. Snagom vjere i snagom poniznosti učini nas tvojim apostolima u ovom svijetu. Gospodine, ti nam budi naša snaga, naša moć i naš štit.

Josip

VJERA

Vjera je istinski božanski dar kojega Bog daruje. Pavao upućuje svojeg učenika Timoteja: "Ne stidi se svoje vjere" (1 Kor). Ti znadeš što si povjerovao." Ovo nam nameće pitanje, koliko smo mi poučeni u svojoj vjeri? Koliko razlikujemo bit od nebiti u našoj vjeri. Vrlo često se spori u vjeri oko sporednih stvari. Bitne istine su nekako položene u svaku iskrenu religioznost. Jesmo li izišli iz vremena kada se više ne mora stidjeti svoje vjere? Je li vjera izišla pročišćena iz mraka, krize? Krize su očito vjeru pročistile, ali nažalost u slobodi se opet svega i svačega stavljaju pod vjeru. Vraća nam se folklorna i festivna vjera, a životna se potiskuje u nutrinu. Suprotstavljanje vjere i razuma, odnosno znanosti, također je donekle prevladano. Isto tako prevladano je vrijeme propagande da je vjera karakteristika nepismenih.

Drugi Vatikanski sabor nas upozorava u izvore i uzroke ateizma. Ateizam nije samonikao. On ne nastaje sam od sebe. Čovjek se svojim moćima (koje su izvitoperene prema Lutheru) nikako ne može uzdići do božanske istine. Vjera je dar i objavljenje. Vjera je jedina stvarnost kroz koju se čovjek spašava.

Marijan Jurčević, OP

TJEDNI KALENDAR

PONEDJELJAK, 3. listopada

Dionizije, Kandida, Gerhard

UTORAK, 4. listopada

Franjo Asiški, Franka

SRIJEDA, 5. listopada

Faustina Kow., Flavijan, Mauro

ČETVRTAK 6. listopada

Bruno, Maria od Pet Rana

PETAK, 7. listopada

BDM od Krunice, Justina, Ruža

SUBOTA, 8. listopada

Šimun starac, Dimitrije, Hugo

NEDJELJA, 9. listopada

28. kroz godinu, Dionizije

www.franjevci-zemun.com

tel. 011 / 2198134

RASPORED EUHARISTIJSKIH SLAVLJA

Nedjeljom u 9 i u 18 sati.

Radnim danom u 9 sati.